

*arról ki megtévelyült
arról ki felhúzta magát
s a nőről, kihez férfiak jártak*

*a többi félrevonulva élt
s porrá vált lassan*

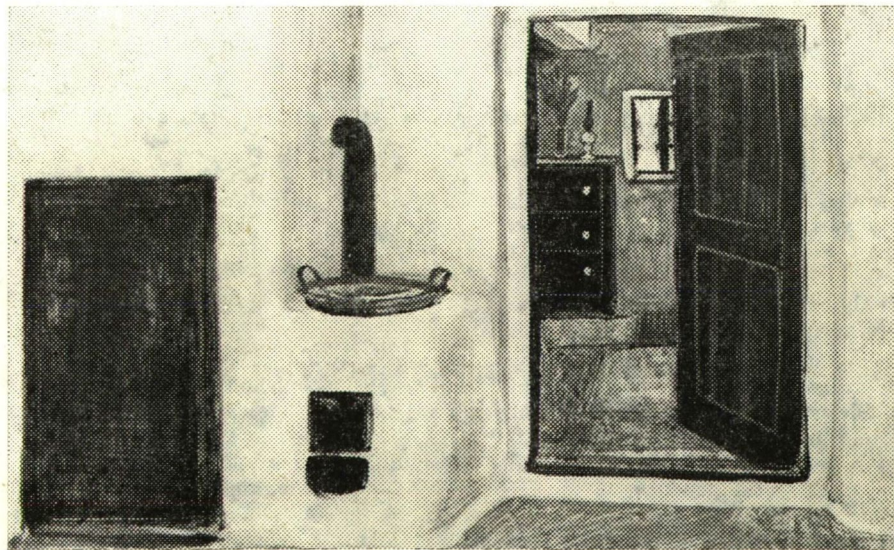
(Ezt Nikoláj nekem meséli, megértve a történelem szükségszerűségét, hogy ijesztgessen vagyis meggyőzzön engem.)

1978. jan. 11.

A mitológiából

Kezdetben volt az éj és vihar istene, szem nélküli fekete bálvány, előtte az ugráló mezítlenek és vérlucskosak. Később a köztársaság idején sok isten támadt, feleséggel, gyerekekkel, nyikorgó ágygal, nyugodtan sújtó villámokkal. Végezetül csak a babonás neuraszténiások hordtak a zsebükben szobrocskát, sóból faragottat, ami az irónia istenét ábrázolta. Nagyobb isten nem volt abban az időben.

Akkor jöttek a barbárok. Sokra becsülték ők is az irónia istenkéjét. Cipősarokkal összezúzták, megszórták vele az ételüket.

SZALAY FERENC: BENT A SZOBÁBAN